

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

5. Deus patientiæ & solatij det vobis idipsum sapere in alterutrum secundùm Iesum Christum, vt vnanimes vno ore honorificemus Seum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

CAP. XV.

5. *Deus patientia & solarij det vobis idipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum, vt vnanimis vno ore honorificemus Deum.*

Locus iste & moralis est, de seruanda vnitatem fidei & animorum, ad hoc vt orationes nostræ Deo gratæ sint; & ad doctrinã

Heretico
rū in ora-
tione lo-
cie as fu-
gienda.
Matth. 1.
In lib. de
vni. Eccl.

valet, ne cum hæreticis aut schismaticis vnquam orationes iungamus. Hanc vnitatem ipsa oratio Dominica docet, in qua dicere iubemur, *Pater noster*. Hanc Christus in Euã-

gelio docuit, dicens: *Si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quacumque petierint, fiet illis à Patre meo*. In quæ verba Cyprianus: *Vnanimitem prius posuit, concordiam pacis antè præmisit, vt conueniat nobis fideliter & firmiter docuit. Quomodo autem potest ei cum aliquo conuenire, qui cum corpore ipsius Ecclesiæ & cum vniuersa fraternitate non conuenit?* Hæc ille in libro de vnitatem Ecclesiæ. Sic & S. Augustinus:

Præfat.
enarr. in
Psal. 110.

Ille in templo Dei orat, qui orat in pace Ecclesiæ, in vnitatem corporis Christi, quod constat ex multis credentibus in toto orbe terrarum. Hæc ille.

Orationem verò omnem quæ extra vnitatem & charitatē fit, sacrilegam esse, non fructuosam, Propheta docet, dicens de malignante: *Fiat oratio eius in peccatum*. Denique hanc doctrinam annotauit ad hunc locum Calui-

nus,

nus, rectissimè quidem, sed in caput suum,
 vt ferè redundant omnia quæ rectè & ortho-
 doxè scribit. Quò magis (inquit) commendabi-
 lem reddat Apostolus consensionem in Christo, docet
 quantopere illa sit necessaria: quando non verè à
 nobis glorificatur Deus, nisi in ipsius laudem corda
 omnium consentiant, & lingua etiam concinant.
 Non est ergo quòd iactet quisquam se Deo gloriam
 daturum suo more. Tanti enim Deo est seruorum
 suorum vnitas, vt inter dissidia & contentiones glo- ^{Sordes}
 riam suam personare nolit. Hæc vna cogitatio satis ^{suas Calv.}
 cohibere debebat insaniam contendendi, rixandi que ^{depradi-}
 lasciuiam, qua multorum animos hodie nimium oc- ^{cat.}
 cupat. Hæc ille, suas nobis maximè turpitu-
 dines & sordes decantans. Dissidia & con-
 tentiones in Ecclesia Dei nemo magis exci-
 tauit quàm Calvinus, qui Lutheranorum &
 Cinglianorum prætena reformatione, sed
 profanis nouitatibus non contentus, sua no-
 ua placita permulta in orbem induxit, no-
 uamque Calvinistarum sectam, cæteris nunc
 potentio rem sua contendendi & rixandi la-
 leiuia erexit: qui sua Consistoria (nouum
 ac singulare ipsius commentum) non Gene-
 uensibus tantùm maxima contentione ob-
 trusit, sed & in totam Galliam, Angliam,
 Scotiam, ac Poloniam inferre totis viribus
 conatus est: qui denique precandi formulas
 toto genere à reliquis Protestantum conuen-
 ticulis diuersas præscripsit: qui postremò
 paucissima cum alijs cõmunia habere, sed in
 Ecc 2 omnibus,